

Descripció de l'itinerari

1. Inici: Sant Pere de Galligants

Es comença l'itinerari en zona urbanitzada, a Sant Pere de Galligants, a prop de la catedral de Girona, al límit exterior de la muralla.

En aquest punt s'hi troba el monestir benedictí de Sant Pere de Galligants, un dels monuments més notables de l'art romànic català. No es coneix la data de fundació del monestir, però hi ha documentació des de finals del segle X. El 1836 va ser abandonat per la comunitat de monjos benedictins, en aplicació de les lleis desamortitzadores. Actualment és la seu del Museu d'Arqueologia de Catalunya a Girona.

2. Monestir de Sant Daniel

Encara en zona urbanitzada, es passa a la vora del monestir de Sant Daniel. El origen del monestir es remunten al segle IX, quan el monjo Sant Daniel morí decapitat a Arles de Provença l'any 888, durant el domini àrab. Els seus deixebles fugiren amb el seu cadàver per evitar que fos llançat al mar. Aribats prop de Girona, l'enterraren en la solitud de la vall Tenebrosa (l'actual vall de Sant Daniel), on aviat començà la veneració de les seves despulles, i s'hi edificà una petita església dedicada a Sant Salvador i Sant Daniel que ben aviat fou la parròquia dels pocs habitants que tenia la vall.

El monestir va ser fundat el segle XI (1018) i va ser construït per ordre de la comtessa Ermessenda i Ramon Borrell a l'espai ocupat per l'antiga església de Sant Daniel. D'aleshores ençà s'hi ha viscut la vida monàstica segons la regla de Sant Benet i encara hi continua. És l'única comunitat benedictina femenina de Catalunya que resideix al mateix lloc on va néixer.

3. Vall de Sant Daniel / PEIN Gavarres

Es passa a tocar del cementiri de Sant Daniel i s'endinsa cap a la vall del mateix nom. L'agricultura ha estat l'activitat econòmica principal a la vall de Sant Daniel, i és l'espai de transició cap als boscos del massís de les Gavarres, formats principalment per alzinars i arbustos mediterranis. Les Gavarres són actualment un espai protegit, inclòs dins el Pla d'Espais d'Interès Natural.

CAT

Ruta de Sant Miquel

Aquest itinerari permet conèixer una Girona desconeguda encara per molts gironins, a tocar del centre històric de la ciutat, i descobrir una bona mostra del patrimoni natural, cultural i de tot allò que ha format part dels costums i tradicions de les Gavarres.

La ruta travessa la bonica vall de Sant Daniel, ressegueix el curs del riu Galligants i els seus afluents i passa per un paisatge amb bosquets i petits conreus. A continuació s'endinsa a l'espai natural protegit de les Gavarres per ascendir al puig de Sant Miquel, on es troben les runes del castell del mateix nom i des d'on es pot gaudir d'unes magnífiques vistes panoràmiques de gran part del territori gironí, una vista de 360° des de l'Empordà fins als Pirineus.

A la part alta de l'itinerari, la ruta permet triar entre tres variants: el camí principal, que passa pel Cal Mistaire, la font Martina i Cal Micaló; la variant est, passant pel Collet d'en Figueres i que transcorre entre d'altres punts per les restes de l'antiga font de Cal Mistaire, i finalment, la variant de Cal Micaló. Per fer la ruta de Sant Miquel cal seguir les indicacions de l'Anella Verda de Girona i els cartells específics de la ruta

;) girona
emociona

www.gdg.cat

Oficina de Turisme
Rambla de la Llibertat, 1
17004 Girona
Tel. 972 010 001
www.girona.cat/turisme

GI.167-2013

Itineraris de
natura a Girona

Ruta de
Sant Miquel

4. Font del Ferro

Cal desviar-se uns instants del camí principal per observar de prop la font del Ferro. Un tret particular d'aquesta font és que l'aigua que en brolla és picant i amb fort gust de ferro. Al voltant de la font del Ferro s'ha restaurat una zona de lleure, a la part inferior de la qual es pot observar una segona font en desús, anomenada font de la Pinya.

5. Pont d'en Miralles

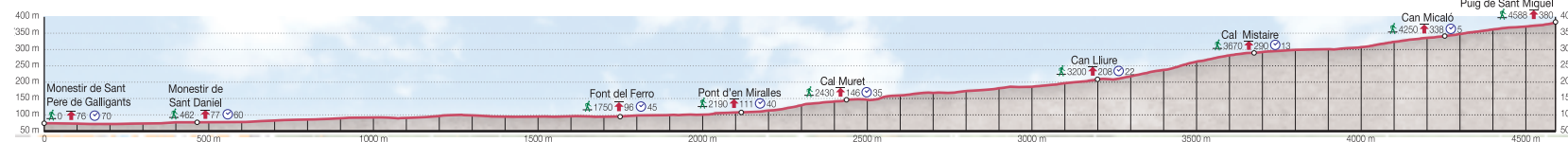
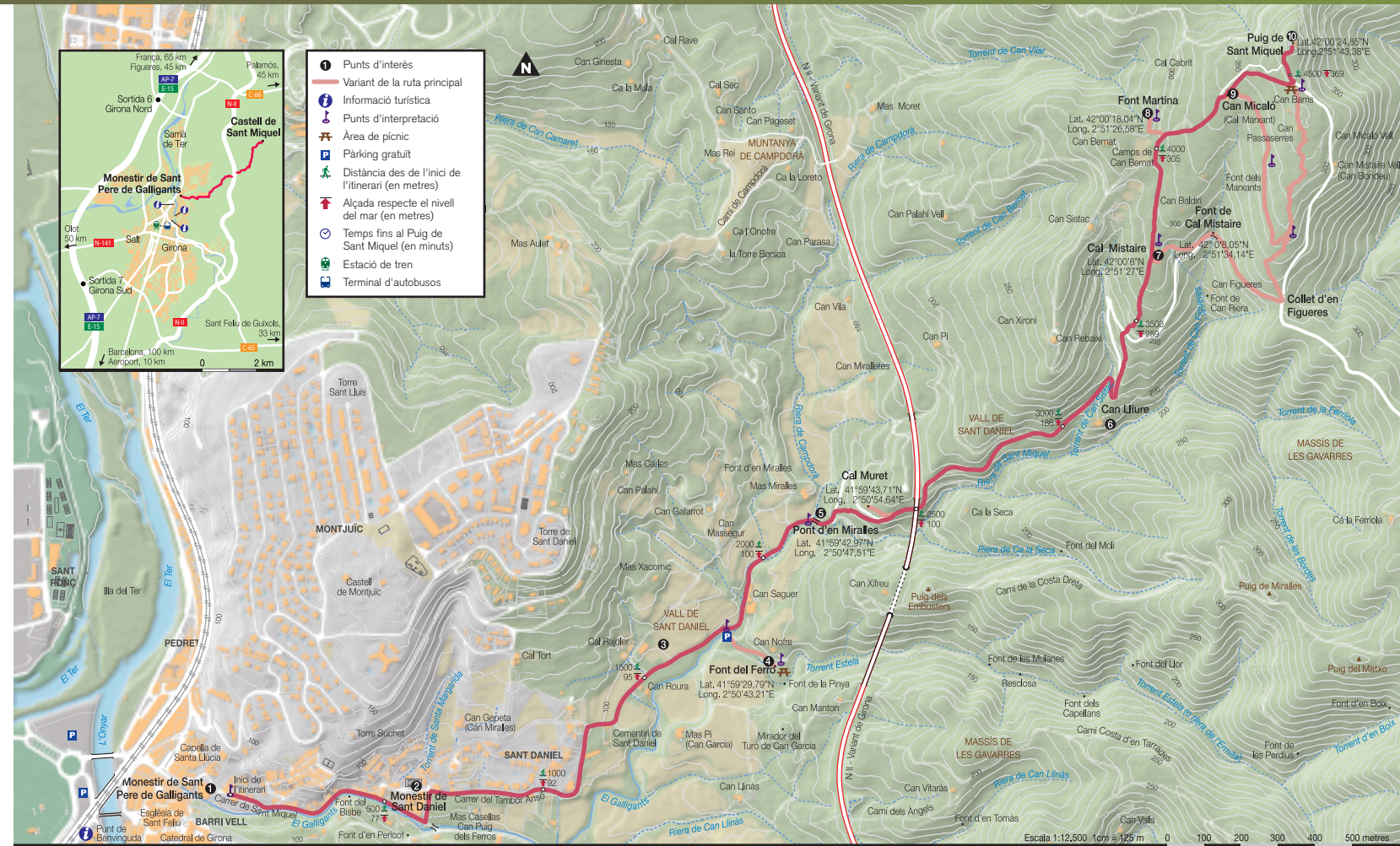
De tornada al camí principal, s'avança en paral·lel a la riera d'en Miralles i es travessa el pont del mateix nom. En aquesta zona, les aigües recollides a la muntanya arriben a través de rieres i torrents a la plana de la vall per formar el riu Galligants i aquest, tot seguit, s'encamina cap a la ciutat de Girona per desembocar a l'Onyar. Els cabals de les rieres són molt irregulars, atès que les pluges es concentren sobretot a finals d'estiu i principis de tardor. En aquestes condicions, es poden formar crescudes que, de tant en tant, arriben a inundar les planes. Un cas particular va succeir l'any 1843, quan el Galligants fou el causant d'una de les pitjors inundacions de la ciutat, en la qual es negaren els barris de Sant Pere i de la Barca i moriren unes 100 persones.

6. Can Lliure

Es continua a la vora de Can Lliure, una masia des de la qual s'observen unes bones vistes sobre la ciutat de Girona i fins al Montseny. La seva situació estratègica va fer que durant el setge de Girona del 1809 els comandaments francesos s'hi establissin. La masia o casa de pagès ha estat l'arquitectura tradicional de l'habitatge a Sant Daniel i fins al s. XX les cases aïllades ocupaven tot el territori de la vall fins a les portes de la ciutat. L'agricultura era l'activitat principal dels habitants dels masos, però la completaven amb la ramaderia i l'aprofitament dels boscos i d'altres elements del medi.

7. Cal Mistaire

Cal Mistaire és un dels exemples de mas que es troba en aquesta zona, amb una estructura de dos pisos, amb tres estances d'habitatge i un magatzem. De la cuina encara se'n conserva el forn de pa, un forn de llenya o carbó, prestatges i una pica de pedra. A partir d'aquest punt es pot seguir pel camí principal (a l'esquerra) o bé prendre la variant est, passant pel collet d'en Figueres (a la dreta). Ambdós camins culminen al puig de Sant Miquel.

i **Ruta de Sant Miquel (anada)**
 Distància: **4,6 km**
 Temps aproximat: **1 h 10 min**
 Dificultat: **Mitjana**
 Desnivell: **304 m**
 Tipus: **A peu, en bicicleta (seguint la pista forestal)**

Més informació sobre rutes a Girona:
www.girona.cat/rutasantmiquel

App Girona Rutes

8. Font Martina

Ens desviem uns instants del camí principal per observar l'antiga font Martina. Aquesta és una de les més de 250 fonts que ocupen el massís de les Gavarres. L'orografia i la geologia de les Gavarres faciliten l'existència de nombrosos cursos d'aigua i una gran quantitat de fonts. Tot i així, en aquest massís l'aigua sempre ha estat un recurs escàs, de manera que s'ha aprofitat al màxim la possibilitat d'obtenir-la.

9. Can Micaló

Des d'aquest punt hi ha l'opció, si s'allarga un xic el camí, de contemplar diverses construccions realitzades seguint la tradicional tècnica de la pedra seca. S'arriba igualment al castell de Sant Miquel per la variant est. La pedra seca és una tècnica constructiva que té com a material bàsic la pedra, utilitzada sense cap més element d'unió, cosa que requereix una hàbil col·locació de petits elements que actuen com un de sol. És una tècnica molt habitual a tota la Mediterrània. Pels volts del castell de Sant Miquel es pot observar la presència de murs de pedra seca que delimitaven i consolidaven les feixes on es plantava la vinya antigament, així com també d'altres estructures realitzades amb la mateixa tècnica.

10. Puig de Sant Miquel

Al capdamunt del puig de Sant Miquel hi trobem les restes de la construcció del mateix nom. Les restes més antigues del conjunt daten de l'època medieval. Corresponen a una possible torre de guaita, a un tram de muralla i a una ermita amb absis poligonal i fortificat. De la torre, no en tenim cap referència escrita; l'ermita, en canvi, estava dedicada a Sant Miquel i va ser aixecada en estil gòtic a mitjan segle XV. El 1848, durant la guerra, les restes de l'ermita de Sant Miquel van ser aprofitades per bastir-hi dues torres de telegrafia òptica amb l'objectiu de disposar d'una xarxa de comunicació ràpida i segura.

La situació del lloc és estratègica: domina visualment les valls de Sant Daniel i Celrà, que s'obren, respectivament, al pla de Girona i a la plana de l'Empordà.

Al puig de Sant Miquel hi ha habilitada una àrea de picnic i esbarjo on es pot reposar i agafar forces per a la tomada.

